உ

தண்டாயுதபாணி பதிகம்.

ஆக்கியோன்:—

"கவிச்சகரவர்த்தி"

இராம. வயித்தியநாத சர்மா

சிவமயம்

[illegible] துணை.

தில்லை
தண்டாயுதபாணி பதிகம்.

[illegible]

"[illegible]"

இராம, வைத்தியநாத சர்மா,

[illegible].

பதிப்பிடம்.

குகன் அச்சுக்கூடம்,

சிதம்பரம்.

1936

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பர்களே!

“திருப்புகழ் [illegible] பாராயண” பதிகமெனனும் இந்நூலை இப்பாரியர் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] அவைகளைத் தொகுத்தார்.

இந்நூலின் ஆசிரியர் அன்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி [illegible] பக்தர்கள் [illegible] சந்தமுடன் தண்டபாணியின் அருள் கடாட்சம் [illegible] ஸ்ரீ [illegible] மந்திரங்களைக் கொண்டு இயற்றியிருக்கின்றனர்.

இப்பதிகத்தில் அமைந்துள்ள பதங்கள் பதாகைத்தானத்தையும், திருவிருத்தத்தையும், விசுவாமித்திரர் இயல்பையும், முக்தியின் பதத்தையும் காட்டக் கண்ட பாணியின் பெருமையைப் போற்றுகின்றன.

இப்பதிகத்தைத் தினந்தோறும் பாராயணஞ் செய்தால் மேற்கண்ட பலன்களை நிச்சயமாகப் பெறலாம்.

இவர்கள் அச்சிட்டுப் பதிப்பித்த புஸ்தகங்களையும், ஸ்தோத்ரங் களையும், பாஷ்யங்களையும் கண்ட அன்பர்கள் இவரியற்றி யிருக்கும் தேவீபாகம், அகத்தீசர்கலம்பகம் முதலிய அரிய பெரிய நூல்களை அச்சுக்கு வரும்படி செய்வார்களேயானால் இத்தமிழ் உலகத்திற்கே பெருந்தொண்டு புரிந்ததாகும்.

இத்தண்டபாணி பதிகத்தைப் பொருளுடன் பெறும் ஒவ்வொரு பக்தியாளரும் தங்கள் சௌகர்யத்திற்கேற்ற வாறு பொருளுதவி புரிந்தால் அந்தப் புஸ்தகம் அச்சிட மிக்க உபகாரமாயிருக்கும்.

தங்கள் அன்பன்,

உபாத்யாய ரக்ஷாகரம்,

சிதம்பரம்
23—12—36.

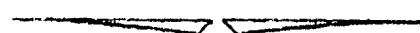
C. S. சிவகாமசுந்தர தீக்ஷிதர்.

உ

சிவமயம்.

தேவிதுணை.

தண்டாயுதபாணி பதிகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

தண்டா மறைவாழ் தருமாதர் வாழ்தில்லைத்
தண்டாயுதபாணி தன்பாதத் — தண்டா
மறைபோற்றிப் பாட மதிகற்ப கத்தாள்
தனைபோற்றி டக்காண் சயம்.

நூல்.

கும்பத் தேறுங் குருமுனி கண்டமிழ்
கூறித் தேறுங் குறைத்தலைப் பாடிவின்
கம்பத் தேறுங் கலைமுச்சுத்தர் போலப்பம்
காட்டித் தேறுமோர் காசக்கலையாமற்
பம்பத் தேறுமுன் பாத மலர்த்துதி
பாடித் தேறப் பாடிக்கருள் செய்குவாய்
சம்பத் தேறுஞ்சிற் றம்பலன் சந்நிதி
தம்பத் தேறுந் தண்டாயுத பாணியே. (௧

கன்மத் தேறிக் கலக்குறு மிருவினை
காலத் தேறிடக் காணு மனுபவம்
ஜன்மத் தேறிடத் தந்திடு மங்கலைத்
தள்ளத் தேறிமெவர் தாமுந்தொசா லற்கிலை
வன்மைத் தேறுமுன் மாமலர்ப் பாதமே
வாழ்த்தித் தேறும் வகைக்கருள் செய்குவாய்
தன்மைத் தேறுஞ்சிற் றம்பலன் சந்நிதி
தப்பத் தேறுந் தண்டாயுத பாணியே. (௨

முன்னிலையாய முனைவினையாய [illegible]
மூவினைக் கெட்ட [illegible] வாக்குச்சீ
சென்னிலையாய [illegible]
செவ்விலைக் கருமை சேர்ந்திடப் பின்பமே
பன்னிலையாய மா [illegible]
மால் [illegible] லே
தன்னிலையாய ஞானத் தொடக்கிலே
நம்பகத் தேத்துத் தண்டாயுத பாணியே. (௫)

அன்னை பாலிக்குந் திலகோசித புடபல
மானம பாலிக்கு மானந்தத் தாண்டவம்
பொன்னைப் பாலிக்கும் பொற்சபை சிற்சபை
புனிதம பாலிக்கும் பொதிகாயுந் தம்பமே
முன்னம பாலிக்கும் மூர்த்தித் தீர்த்தத் தலம்
முத்தி பாலிக்கும் முக்கியத் தானமே
தன்னை பாலிக்குந் தன்மைத்தில கொப்பதி,
தம்பதத் தேறுந் தண்டாயுத பாணியே. (௬)

சித்தி யோகசெட் டுந்தலைஞ சிங்கையார்
செல்வ மோங்கத் திருந்தல் பேசுவன்
பத்தி யோடு படிந்தவ மாதவர்
பண்ணி சைப்பப் பசித்தவ பாருயர்
முத்தி யேற முனிவர்க ளுற்றவ
போன மேற முறைதகு நறு மாதவனே
சத்தி யேயுங் கலாநிலை யாய்த்தருந்
தடம்பக் கேதழுந் தண்டாயுத பாணியே. (௮)

ஈவி ரக்கமி லாதவர் நீலாரிக
ளிடமி ருக்க விருந்தி யீதலை
மாவி ரக்க மனமுறை யான்றி
வாறி ருக்க வழங்கிளை யீக்கநெ
பூவி ரக்கப் புகாது படுக்கினிய
பொருளி ருக்கப் புரிகுவை யெறத்து
தாவி ரக்கத் தருந்தவர் வாழ்நிலைத்
தம்பத் தேறுந் தண்டாயுத பாணியே. (௯)

தண்டாயுதபாணி பதிகம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
துப்பத் தேறுந் தண்டாயுத பாணியே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௯

பண்ணி [illegible]

[illegible]

தண்ணி [illegible]

மாறி [illegible]

கண்ணி [illegible]

வெண்ணிய [illegible]

தண்ணி யற்கொள்கிற் றம்பலன் சக்தி நிக

தமயத் தேறாத தண்டாயுத பாணியே. (௰)

சுபம்.

சந்தக்குழிப்பு. 4104

தாந்த தானந்த தந்தத் தானந்த
தந்தா தனாந்த தந்தத் தானா.

குப்பை யகன்கட லுண்டாசை தந்தநகை
கொண்டிப் பகரிய - ரதமாட
[illegible] [illegible] [illegible] நங்கள்
வென்றிய பந்து - விளையாட
[illegible] [illegible] குரங்கை [illegible]
வசிக நல் த - [illegible]லை
[illegible] [illegible] கொண்டபு யுணம்பு
பணியும் பிரகங் - வநவரியே
[illegible] [illegible] லிங்கத் திமன்பு
தாளச சித்த - விளையரனை
தொண்டர்க் குகந்த ராகப்ப விந்தை
துலக்கி நங்கொள் - புருகோனே
[illegible]ப்பத நினைந்த தமைப்பா பரஸி
தன்பொற் சிதப்ப - ரமுருநு
சந்தப் பரன்மு னண்டிப் பிரங்கு
தப்பத் துவந்த - பெருமானே.

தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த
தந்த தந்த தந்த தந்த — தந்ததானு.

சங்க பொன்று செங்க ரங்கள
தண்டை துன்றி டும்ப தங்கள
தங்கு மன்ச னங்கொள் சண்கள — பந்துபோலு
சந்தொ டுந்து றந்த னங்கள
கொண்ட மைச்சி லங்கு பெண்கள
துங்க ளிங்க நன்கு கண்டு — கொள்ளொ டென்று
மங்கு மென்மை ரங்க லங்க
மன்ம தன்ச ரங்க ளெங்கு
மண்டி நின்றி லங்க வென்று — சேர்ந்துவாட
வம்பு றும்பி ணங்கல் கொன்று
மென்பு லன்க ளென்ற னன்பு
வந்து கண்டி டுந்தி றங்க — ளெந்தநாளோ
கங்கை தாத டைந்த சம்பு
கண்க ளின்று வந்த வெங்கள
கந்த சண்மு கப்பி றங்கு — கின்றம்வேலா
கஞ்சி செந்தி லஞ்சி தம்ப
ரங்கு டந்தை தண்டி யம்பில
கந்த பொன்று குன்று தங்கு — பெம்பிரானே
யங்க ரங்கு விந்தி லங்க
வந்த னங்கொ ளென்ற னெஞ்சை
யஞ்ச லென்ற ருண்ம னந்த — தும்பநேரா
யம்ப லம்பி றங்கு மெம்ப
ரன்மு னின்றி லங்கு தம்ப
மன்பு கொண்டு துன்று மெங்கள — தம்பிரானே.

இதன் விலை.

குறள் வெண்பா.

அவ்வவர்கள் அன்பாய் அளிக்கும் அரும்பொருள்தான்
இவ்வரிய நூலின் விலையே.

உ

திருவள்ளவாயல் சாந்த நாயகி யம்மையார்

திருப்பதிகம்

இயற்றியவர்

திருத்துருத்தி - இந்திரபட்

பாலகவி ரா. அருளானந்தம் அவர்கள்

இப்பதிகம்

சுப்பய்யா நாயுடு அவர்களின் பொருளுதவியால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[விலை 10 நயா பைசா

சென்[illegible] [illegible]ந்த[illegible] [illegible] [illegible]யர்கலைப்பள்ளி,
தமிழ்த் தலைமையாசிரியராக இருந்த வித்துவான்

M. மாசிலாமணி பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

வெண்பா

சீராரும் கோவைத் திருவள்ளுவ[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]—போராச்
[illegible] [illegible] [illegible] கூட்டிய [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

உ

திருவள்ளவாயல் சாந்த நாயகி யம்மையார்

திருப்பதிகம்.

இயற்றியவர்

திருத்துருத்தி - இந்திராபுரம்

பாலகவி ரா. அருளானந்தம் அவர்கள்

இப்பதிகம்

சுப்பய்யா நாயுடு அவர்களின் பொருளுதவியால்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

[விலை 10 நயா பைசா

சித்ரபானு ஆண்டு மாசித்திங்கள் 21-ம் நாள் (4-3-1943) புதன்கிழமை இறைவன் திருவடி நீழல் எய்திய என் வாழ்க்கைத் துணைவி திருமதி ஜீவரத்தின அம்மாளின் நினைவுக் குறியாக இந்நூல் வெளியிடப்பெற்றது.

ரா. அருளானந்தன்.

சாத்துக்கவிகள்

...டம் அருட்கவி - ப ராமநாதன் - ...

சுவாமிகள் இயற்றிய

எழுசீர் விருத்தம

பூவுலகு போற்றுமணி புனித நன் மாமணி புகழ்வளர் ஞானமணியாம்

...நிகரமணி ராமிருப்புச் சாமிமணி நடந்தகந்த பீடமணியாம்

பரிந்துரை போற்றுமணி பகர்சாந்த நாயகிமேல் பதிகமது பாடு
மணியாம்

பரிந்துவாழுந் துமணி நல்லருளானந்தமணி நான்கண்ட ஞான
மணியே.

...கிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி வித்துவான்

தமிழாசிரியர் சே. கோவிந்தராசன் இயற்றிய

எழுசீர் விருத்தம்

கருத்துடனுத்தி யின்திருப்பீடத்துவளர் சுரபாத்ர
திகழுபுகன் மராயுவந்தோன்

கருத்தோன்றும் வழிநடத்தோன் சாமிருப்புச் சாமியாம்
கருத்துள் வழிபாடு கொண்டோன்

வருத்துறுநோய்ப் பிறவியற சத்தியருள் வழியென்றே
மனக்கொண்டு வள்ளலானோன்

திருத்தங்குஞ் சாந்தகுண நாயகிமேல் பதிகமருள்
செய்யருளானந்தன் வாழ்க.

லயோலா கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த
கு. மதுரை முதலியார் அவர்களியற்றிய

வெண்பா

தேமணக்குஞ் சோலைத் திருவள்ளு வாயற்கண்
நாமணக்குஞ் சாந்தகுண நாயகிமேல்— பாமணக்கப்
பல்லோரும் போற்றப் பதிகமது பாடினன்
நல்லருளா னந்தன் நயந்து.

[illegible]ந்திரபீடர் த. ரா. [illegible]ரசாரியவர்கள் இயற்றிய

வெண்பா

சாமி தப்புச சாமியொடு சதுரவேத பாரமில்லை
நாமி குத்துச் சொல்லருளா னந்தனைவ —பூமிதனிற்
சாற்றினன் ஓபதிகம் சாந்தகுண நாயகியைப்
போற்றவே பல்லோர் புகழ்ந்து.

திருமூலர்மரபு

சித்திரகவி - கணேசமணி அவர்களியற்றிய

வெண்பா

சுற்றவத்தார் போற்றுகின்ற ஞானவருட் சத்தியாம்
பொற்சாந்த நாயகியைப் போற்றியே—கற்றுணர்ந்த
அன்பனரு ளானந்தன் ஆக்கினன் ஓபதிகம்
இன்புறவே ஞால மிசைந்து.

திருமூலர்மரபு

சொற்சிட்டமணி சுப்பிரமணி ஆச்சாரியார் அவர்களியற்றிய

வெண்பா

சீரார்ந்த வள்ளேசன் தேவியெனப் போற்றுகின்ற
பாரார்ந்த சாந்தகுண நாயகியைப்—பேரார்
ஞானகுரு தோழன் எழிலருளா னந்தன்
மனதுகந்து பாடினன் மன்.

பாலகவி ரா. அருளாநந்தம் அவர்கள் இயற்றிய
சாந்தநாயகியம்மையார் திருப்பதிகம்

கேசாதிபாத வருணனை

பார்பூத்த நறுங்குழலுஞ் சாந்தணிந்த நிலநுதலுந்
தண்கருணை நீலவிழியும்

காம்பொருண் டலர்செவியுங் கமலமுகத் தணிமூக்கும்
தழைத்தமலர் முல்லையதும் பல்

சீர்பூத்த புன்னகையுஞ் செங்கனிவாய்த் தனிமொழியுஞ்
சிறந்தமணி யார்ந்தமிடறுஞ்

செங்கரிர் நேர்மறைபாதிந் தேகாரம் அமர்ந்தருந்தச்
சிவநாரர் பால தருநும்

வார்பூத்த விருதனமும் வளைவரதப் பாகரமும்
வளங்கொண்ட மின்னலிடையும்

வளரன்னநடை கொண்டே வன்தொண்டர் துணைவியெனா
மகிழ்வரு சாந்த மயிலே

காபூத்த பொழிலோங்கு திருவள்ள வாயற்கன்
கலையோங்க நின்ற வுமையே

கருணையுரு வாணவடு கருதரிய நாயகியே
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(2)

பொருள்தனையே பொருளென்று போற்றிடுபுல் லறிவினரைப்
புகழ்ந்துசில நாள்க ளொழியா

போகமதே பெரிதென்று புண்ணியமே கருதாத
பொல்லார்க்கா ளாகி யுழல

மருள்வடிவ மானமனை மக்களொடு வாழ்ந்திடவே
மற்றவர்க்கா ளாகி நலமாய்

வானுனை விழைத்தி வளர்நீக்கும் பிணியென்ற
வறுமைக்க ளாகி நலிவேன்
அருள்வடிவ மாமெளி நம் மலரடிக்கே யொருநாளும்
ஆராத நன்ற பிழையை
அந்தோ பொறுத்து நளி யனுபூதி பொன்னடங்களை
அறைந்த நலம் நிற்க பரிதேக
சந்தமலர்த் திருவோங்கும் திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானவுரு
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(3)

அந்தகார புரியாகில் ஆங்காரத் தநுபவத்தே
அழுங்காருங் கிளை நுழையாமல்
அதுவளர விநயமுரு பட்டணைவிட்டு றகாத்தும்
அருந்துயர மென்ற கனியைக்
கொந்தியுறும் உயிர்க்கிளியின் வாழ்நாளைக் குறிபார்க்கு
கூற்றுவெனும் வேடன் வருமுன்
கொண்டுமோர் திருவருள்தேன் கொழிக்கின்ற வுனதுநிரு
கோகனகத் தாள்க ளுகந்து
தந்தமெனக் கொண்டுருகித் தம்பிழையைப் பொறுத்தருள்
தாயென்றே நாடு வரவும்
தள்ளாமல் அக்கிளியைத் தன்னருளால் துன்பகற்றித்
தாள்காட்டு மாள வருவாய்
சந்தமலர்த் திருவோங்கும் திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானவுரு
கமலமுக சாந்த வடிவே.

மாமகளா ரணி[illegible]ட மா[illegible]வர் புனை [illegible]
　　மகிழ்ந்தடியா ரேவல் புரிய
மன் மெஞ்ஞானிகா [illegible] மன்னுமுனி பன்னி[illegible]கள்
　　மாணிக்க மௌலி புனைய
பாமாலை யாழிசைக்க அரமகளிர் ஆழ்ந்தாடப்
　　பார்மகள் பல்லாண்டு புகல
மங்கலங்கள் [illegible] தரும் [illegible] தவருமல்
　　[illegible] நடைக்கிழ
கோமளமா வந்தாந்த நாவதியாய்த் திருவருட் செங்
　　கோலோச்சி [illegible] அரசி !
கூறுமென துரைகேட்டுக் குழைந்துமன மிரங்கியென்றன்
　　குறைதீர்த்தருள் [illegible]
காமனார் [illegible] திருவுள்ள வாயற்குள்
　　[illegible]
[illegible] கருநிய ஞாலமுட்டு
　　காமரூபக சாந்த வாழ்வே.

(5)

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் உருவெனவும் அருவெனவும்
　　ஓதரும் யாதபொருளே
ஓங்கார வொளியெனவும் உயர்ந்தபர வெளியெனவும்
　　ஓர்புயர்வி லாத பொருளே
நன்றெனவே மறையுணர்த்தும் நான்குமகா வாக்கியத்தின்
　　நற்பொருளாய் நின்ற பொருளே
நலமிகுந்த பெரியோர்கள் நாடுகின்ற யோகத்தின்
　　நாதவொளி யான பொருளே

அன்பெனவும் அறிவெனவும் அருட்சக்தி சிவமெனவும்
அறியமுடி யாத பொருளே
அன்னையென வெழுந்தருளி யருட்சாந்த வடிவாகி
அடியேனைக் காக்கும் பொருளே
கன்னலெனக் கதிர்வயல்சூழ் திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(6)

மயலுற்ற பொல்லாத மனமென்னும் வன்குரங்கின்
வசமற்றுப் போக வறியேன்
மகிழுற்றுன் திருக்கோயில் மனமுற்றே யெந்நாளும்
வரன்முறையார் சூழ வறியேன்
பயனுற்ற பேரின்பப் பதியுறுவான் சிவஞானப்
பலனுற்று வாழ வறியேன்
பலகலைகள் கற்றுள்ள பழவடியார் உறவுறவே
பலநாளுந் தேடி யறியேன்
செயலுற்ற குணமூன்றில் சிறப்புற்ற சாந்தத்தில்
தெளிவுற்ற சுத்த குணமென்
சித்தமிசை குடிபுகவுன் திருவருளை விழைகின்றேன்
திருவருள்செய் தாள வருவாய்
கயலுற்ற வயலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(7)

நிதம்கொண்டு செருக்குற்று நேரிழையார் வசமுற்று
நேர்மையது மற்றுப் பலநாள்
நீதிநெறி தவறுற்று நிலைகெட்டுப் பெரியோர்தம்
நேசமற வாழ்ந்த நிலையால்
சதிகொண்டு வழக்குற்றுச் சதுர்பேசி யுறவற்றுச்
சதிசெய்யும் புல்ல ரிடமே
சாராது நலமுற்றுச் சன்மார்க்க நெறியுற்ற
சற்சனரை நண்ணி யறியேன்
மதிகொண்டு நின்கருணை யமுதுண்டு மகிழுற்று
வாழ்கின்ற அன்ப ருடனே
மருவுற்றே யுனதடியை மணமுற்ற மலரிட்டு
மனமார வாழ்த்த வருள்வாய்
கதிர்தவழும் மதிலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(8)

கற்றவர்க ளுரைக்கின்ற கற்பனைகள் கடந்துமுடி
காணரிதா யெங்கும் மலர்ந்து
கடியமணம் வீசிமது கசிந்தொழுகு முனதடியாங்
கஞ்சமலர் கண்டு தினமும்
அற்புடைய பழவடியார் அளியெனவே சூழ்ந்துவர
அத்துவிதத் தேனை யளிக்கும்
அந்தநடு முதலன்றி யருட்சச்சி தானந்த
அமலகுண வின்ப வடிவே

நற்றவத்தோ ருளங்களிக்க நலமிகுந்த துரியத்திற்
நடனமிடு கின்ற வொளியே

நானென்னு மகங்கார நாயேனைப் பொருளாக்கி
நயந்தாள்க ஞான விளக்கே

கற்புநெறி சிறந்தோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே

கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(9)

திருவார்ந்து பொலிகின்ற திருச்சத்தி சரியைதனிற்
திகழ்சடமாய் நின்ற வடிவாய்த்

தேனார்ந்த மலர்சாத்தித் தினம்போற்றுங் கிரியைதனில்
தெளிமந்த்ர மான வடிவாய்ப்

பொருளார்ந்த நூல்களிலே புகன்றபடி கண்மூடி
பொறியான ஐந்து மொடுக்கிப்

புலன்வழியே மனமதுதான் போகாத யோகத்தில்
புகழ்ந்தொளிருஞ் சோதி வடிவாய்

அருளார்ந்த வறிவாகி யங்கிங்கெனாதபடி
அனைத்தினிலும் சேர்ந்த வடிவாய்

அரியதொரு ஞானத்தில் ஐக்கியம தாகுமுன்றன்
அருள்வடிவம் வாழி சிறந்தே

கருவார்ந்த கதிரோங்கு திருவள்ள வாயற் கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே

கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

பாதாதி கேச வருணனை.

மாற்றரியாச் சிலம்படியும் மன்னுமணி மேகலைசூழ்
 மருங்கினது மின்னலொளியும்
வளையுற்ற மலர்க்கரமும் மணிமாலை தவழுற்ற
 மாதனமுந் தூய மிடறும்
போற்றரிய புன்னகையும் பொங்கொளிகொ ளணிமூக் கூர்
 புகழ்கருணை யுற்ற விழியும்
பொற்குண்டலஞ் செவியும் பொன்னொளிர்சிந் தூமணிசேர்
 பொலிநுதலோ டுற்ற முடியும்
பற்றரிதாய்த் திகழ்வடிவைச் சந்தனக்காப் பிட்டுமலர்
 சாத்திட்டுப் போற்று மவரைப்
பார்ந்தவரு ளாலாந்தன் தண்டமிழ்ச்சொன் மாலைதனை
 தரித்திட்டே யாள வருவாய்
காவுலவும் பொழிலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
 கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வாமவளே கருதரிய ஞான முடி
 கமலமுக சாந்த வடிவே.

முற்றிற்று.

திருவள்ளவாயல் - சாந்த நாயகியம்மையார்

அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனம்.

ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, உமாயை நம :
,, பாரத்யை நம :
,, ஸ்ரீயை நம :
,, பத்ராயை நம :
,, சர்வாண்யை நம :
,, விஜயாயை நம :
,, ஜயாயை நம :
,, வாண்யை நம :
,, ஸர்வகதாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, கௌர்யை நம :
,, வாராஹ்யை நம :
,, கமலப்ரியாயை நம :
,, ஸரஸ்வத்யை நம :
,, கமலாயை நம :
,, மாயாயை நம :
,, மாதங்க்யை நம :
,, அஜாயை நம :
,, அபராயை நம :
,, சாகம்பர்யை நம :
,, சிவாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, சண்ட்யை நம :
,, குண்டலின்யை நம :
,, பைரவ்யை நம :
,, க்ரியா சக்த்யை நம :
,, இச்சாசக்த்யை நம :
,, ஞான சக்த்யை நம ;
,, மாத்ரே நம :
,, மதுமத்யை நம :
ஓம் கிரிஜாயை நம :
,, சுபகாயை நம :
,, அம்பிகாயை நம ;
,, தாராயை நம ;
,, பத்மாவத்யை நம :
,, ஹம்ஸ்யை நம :
,, அபர்ணாயை நம :
,, லஜ்ஜிதாயை நம :
,, தாத்ரியை நம :
,, குமார்யை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, சிகிவாஹனாயை நம :
,, சாம்பவ்யை நம :
,, ஸுமுக்யை நம :
,, மைத்ரியை நம :
,, த்ரிநேத்ராயை நம :
,, விஸ்வரூபிண்யை நம

,, ஆர்யாயை நம :
,, மிருடான்யை நம :
,, ஹ்ரீங்கார்யை நம :
,, குரோதின்யை நம :
,, சுதிஞாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, அசலாயை நம :
,, ஸூக்ஷ்மாயை நம :
,, பராத்பராயை நம :
,, சோபாயை நம :
,, ஸர்வ வர்ண்ஞாயை நம :
,, ஹரப்ரியாயை நம :
,, மஹாலக்ஷ்ம்யை நம :
,, மஹாஸித்யை நம :
,, ஸ்வதாயை நம :
,, ஸ்வாஹாயை நம :
,, மஞோன்மன்யை நம :
,, த்ரீலோகபாலின்யை நம :
,, உத்பூதாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, த்ரிஸந்த்யாயை நம :
,, த்ரிபுராந்தகாயை நம :
,, த்ரிசக்த்யை நம :
,, த்ரிபதாயை நம :
,, துர்க்காயை நம :
,, ப்ராம்யை நம :
,, த்ரைலோக்ய வாஸின்யை
,, புஷ்கராயை நம :
,, அத்ரிசுதாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, கூடாயை நம :
,, த்ரிவர்ண்ஞாயை நம :
,, த்ரிகுஞாயை நம :
,, நிர்குஞாயை நம :
,, ஸத்யாயை நம :
,, நிர்விகல்பாயை நம :
,, நிரஞ்ஜஞாயை நம :
,, ஜ்வாலின்யை நம :
,, மாலின்யை நம :
,, சர்ச்சாயை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, காமாக்ஷ்யை நம :
,, காமின்யை நம :
,, காந்த்யை நம :
,, காமதாயின்யை நம :
,, கலஹம்ஸின்யை நம :
,, குலஜாயை நம :
,, ப்ராக்ஞாயை நம :
,, ப்ரபாயை நம :
,, மதனசுந்தர்யை நம :
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம :
,, வாகீஸ்வர்யை நம :
,, விசாலாக்ஷ்யை நம :
,, மஹாகாள்யை நம :
,, மஹேஸ்வர்யை நம :
,, சந்த்ராயை நம :
,, சந்த்ரகலா சூடாயை நம :
,, பைரவ்யை நம :
,, புவனேஸ்வர்யை நம :
,, நித்யானந்தாத்மவிபவாயை
,, ஸத்யக்ஞாஞயை நம : (நம
,, தமோபஹாயை நம :

,, மாஹேஸ்வர்யை நம:
,, பாக்கியலக்ஷ்ம்யை நம:
,, துர்பாகயநாசின்யை நம:
,, ஸர்வமங்களாயை நம:
,, ஸர்வேஸ்வர்யை நம:

ஸ்ரீ துர்க்காபரமேஸ்வர்யை பக்தவத்ஸலாயை நம: நம: க்ஷேமங்கராயை நம: அஷ்டோத்தரசதநாமார்ச்சனம் ஸமர்ப்பயாமி.

இந்த அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனையை இயற்றித் தந்த சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வடமொழி யாசிரியர் சிரோன்மணியும் பிரபல ஜோதிட சிகாமணியுமாகிய திரு. P. M. கங்காதர நாயர் அவர்களுக்கு என் நன்றி யுரித்தாகுக. இந்தத் திருவள்ளவாயல் க்ஷேத்திரம் மீஞ்சூர் புகைவண்டி நிலையத்தின் வடக்கே நாலரை கல் தொலைவிலுள்ளது.

சுவாமி பெயர்
திருவள்ளேசர்.

அம்மையார் பெயர்
ஸ்ரீ சாந்த நாயகி.

அன்பன்
ரா. அருளானந்தன்.

வ. உ. சி. அச்சகம், சென்னை-5.

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்

திருவள்ளவாயல் - திருநாவுக்கரசு செட்டியார் அவர்களிடத்தும், திருவள்ளவாயல் - கோயில் குருக்களிடத்தும், திருவள்ளவாயல் - சோதிடமணி - சுப்பிரமணிய ஆச்சாரியாரிடத்தும் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

திருவள்ளவாயல் கிராமம்
திருவள்ளவாயல் P.O.,
(via) மீஞ்சூர். (பொன்னேரி

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி,
முன்னாள் தமிழாசிரியராக இருந்த வித்துவான்

M. பாசிலாமணி பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

வெண்பா

சீராரும் சோலைத் திருவள்ள வாயலுறை
நாராரும் நற்சாந்து நாயகிமேல்—பேராரச்
சூட்டினான் சொன்மாலை சூட்டியரு ளானந்தன்
ஈட்டினான் ஈசனருள் ஈங்கு.

உ

<u>திருவள்ளவாயல் சாந்த நாயகி யம்மையார்</u>

திருப்பதிகம்.

இயற்றியவர்

திருத்தருத்தி - இந்திரபீடம்

பாலகவி ரா. அருளானந்தம் அவர்கள்

UVANN... R MADRAS

இப்பதிகம

சுப்பய்ய நாயுடு அவர்களின் பொருளுதவியால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

[விலை 10 நயா பைசா

விஷு ஆண்டு மாசித்திங்கள் 21-ம் நாள் (4-3-1943) புதன்கிழமை இறைவன் திருவடி நீழல் எய்திய என் வாழ்க்கைத் துணைவி திருமதி ஜீவரத்தின அம்மாளின் நினைவுக் குறியாக இந்நூல் வெளியிடப்பெற்றது.

ரா. அருளானந்தன்.

சாந்துக்கவிகள்

ஒ திரடீடர் அருட்கவி - மதுராந்தகம் - வடிவேலு
சுவாமிகள் இயற்றிய

எழுசீர் வி நததம

பூமிபுக பூரணமணி புனிதகுண மான்மணி புகலனை தான மணியாம்
ாமி நிகரானமணி சாமிகுப்புச சாமிமணி தமக்குகந்த சீட மணியாம்
ாமிருத்துப போற்றுமணி பகாசாநத நாயகிமேல் பதிகமது பாடு
மணியாம்
ாமிருந்து வாழ்ந்துமணி நல்லருளா னந்தமணி நானகண்ட ஞான
மணியே.

சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளி வித்துவான்
தமிழாசிரியன் சே. கோவிந்தராசன் இயற்றிய

எழுசீர் விருத்தம்

கருந்துருத்தி யிந்திரபீ டத்துவளர் கரபாத்ர
திகழடிகள் மரபு வந்தோன்
கருததோனறும் வழிதடுத்தோன் சாமிகுப்புச் சாமியடி
கருத்துள் வழி பாடு கொணடோன்
வருத்துறுநோய்ப் பிறவியற சத்தியருள் வழியெனவே
மனக்கொண்டு வள்ள வாயல்
கிருத்தங்குஞ் சாந்தகுண நாயகிமேல் பதிகமருள்
செய்யருளா னந்தன் வாழ்க.

லயோலா கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த
கு. மதுரை முதலியார் அவர்களியற்றிய

வெண்பா

தேமணக்குஞ் சோலைத் திருவள்ள வாயற்கண்
நாமணக்குஞ் சாந்தகுண நாயகிமேல்—பாமணக்கப்
பல்லோரும் போற்றப் பதிகமது பாடினான்
நல்லருளா னந்தன் நயந்து.

இந்திரபீடம் த. ரா. மாணிக்கசாரியவர்கள் இயற்றிய

வெண்பா

சாமிகுப்புச் சாமியெனுஞ் சற்குரவன் பேரனென
நாமிகுத்துச் சொல்லருளா னந்தனவன்—பூமிதனிற்
சாற்றினான் ஓர்பதிகம் சாந்தகுண நாயகியைப்
போற்றவே பல்லோர் புகழ்ந்து.

திருமூலர்மரபு

சித்திரகவி - கணேசமணி அவர்களியற்றிய

வெண்பா

நற்றவத்தார் போற்றுகின்ற ஞானவருட் சத்தியாம்
பொற்சாந்த நாயகியைப் போற்றியே—கற்றுணர்ந்த
அன்பனரு ளானந்தன் ஆக்கினான் ஓர்பதிகம்
இன்புறவே ஞால மிசைந்து.

திருமூலர்மரபு

சோதிடமணி சுப்பிரமணி ஆச்சாரியார் அவர்களியற்றிய

வெண்பா

சீரார்ந்த வள்ளேசன் தேவியெனப் போற்றுகின்ற
நாரார்ந்த சாந்தகுண நாயகியைப்—பேரார்
எனதுகுரு தோழன் எழிலருளா னந்தன்
மனதுகந்து பாடினான் மன்.

பாலகவி ரா. அருளாநந்தம் அவர்கள் இயற்றிய சாந்தநாயகியம்மையார் திருப்பதிகம்

கேசாதிபாத வருணனை

கார்பூத்த நறுங்குழலுஞ் சாந்தணிந்த சிலைநுதலுந்
தண்கருணை நீல விழியும்
தாங்கிய குண் டலச்செவியுந் தமனியமுத் தணிமூக்கும்
தழைத்தமலர் முல்லை யதுபோல்
சீர்பூத்த புன்னகையுஞ் செங்கனிவாய்த் தனிமொழியுஞ்
. சிறக்குமணி யார்ந்த மிடறுஞ்
செந்தமிழ்தேர் மறைபாடுஞ் சீகாழி மைந்தனுக்குச்
சிவஞானப் பால தருளும்
வார்பூத்த விருதனமும் வலைவரதா பயகரமும்
வளங்கொண்ட மின்ன லிடையும்
வளரன்ன நடைகொண்டே வள்ளேசன் துணைவியென
மகிழவரு சாந்த மயிலே
கார்பூத்த பொழிலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(2)

பொருள்தனையே பொருளென்று போற்றிடுபுல் லறிவினரைப்
புகழ்ந்துசில நாள்க ளொழியப்
போகமதே பெரிதென்று புண்ணியமே கருதாத
பொல்லார்க்கா ளாகி யுழல
மருள்வடிவ மானமனை மக்களொடு வாழ்ந்திடவே
மற்றவர்ககா ளாகி நலமார்

வாணுளை விணுக்கி வளநீக்கும் பிணியென்ற
வறுமைக்கா ளாகி நலிவேன்
அருள்வடிவ மாயொளிரும் மலரடிக்கே யொருநாளும்
ஆளாகா துற்ற பிழையை
அலையெலாப் பொறுத்தருளி யனுபூதி பொருடன்னை
அறைந்தருளல் நிறநது மரிதோ
கருக்கொளுங்கார் தவழ்சோலை திருவள்ள வாயறகண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(3)

அஞ்ஞான பூமியகில் ஆங்காரத் தருமுளைத்தே
அழுக்காறும் நீரின துணையால்
அதுவளர விருபற்று யடர்பணைவிட் டநிறகாய்க்கும்
அருந்துலப மென்ற கனியைக்
கொஞ்சியுணும் உயிர்க்கிளியின் வாழ்நாளைக் குறிபார்க்கு
கூற றுவனும் வேடன வருமுன்
கோரிடுமோர் திருவருள்தேன் கொழிக்கின்ற வுனதுதிரு
கோகனகத் தாள்க ளுகந்து
தஞ்சமெனக் கொண்டுருகித் தம்பிழையைப் பொறுத்தருளத்
தாயென்றே நாடி வரவும்
தள்ளாம லக்கிளியைத் தன்னருளால் துன்பகற்றித்
தாள்காட்டி யாள வருவாய்
கஞ்சமலர்த் திருவோங்குந் திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(4)

மாமகளா ரணிநூட்ட மாதேவர் புடைசூழ
மகிழ்ந்தடியா ரேவல் புரிய
மன்னொடுவிண் காத்தருள மனனுமுனி பயானியர்கள்
மாணிக்க மோலி புனையப்
பாமகளார் யாழிசைக்க அரமகளிர் சூழ்ந்தாடப்
பார்மகளபல் லாண்டு புகலப்
பலகலைகள் உரைத்தருளும் பண்புநெறி தவறுமல்
பகாகருணை யுறற குடைக்கீழ்
கோமகளாய் வருஞ்சாந்த குணவதியாய்த் திருவருட்செங்
கோலோச்சி யாளும் அரசி!
கூறுமென துரைகேட்டுக் குழைந்துமன மிரங்கியென்றல்
குறைதீர்த்தல் நிறகும் அரிதோ
காமலர்கள் மணமோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நினற வுமையே
சருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(5)

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் உருவெனவும் அருவெனவும்
ஓதமுடி யாத பொருளே
ஓங்கார வொளியெனவும் உயர்ந்தபர வெளியெனவும்
ஒப்புயர்வி லாத பொருளே
நன்றெனவே மறையுணர்த்தும் நான்குமகா வாக்கியத்தின்
நற்பொருளாய் நின்ற பொருளே
நலமிகுந்த பெரியோர்கள் நாடுகின்ற யோகத்தின்
நாதவொளி யான பொருளே

அன்பெனவும் அறிவெனவும் அருட்சத்தி சிவமெனவும்
அறியமுடி யாத பொருளே
அன்னையென வெழுந்தருளி யருட்சாந்த வடிவாகி
அடியேனைக் காக்கும் பொருளே
கன்னலெனக் கதிர்வயல்சூழ் திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(6)

மயலுற்ற பொல்லாத மனமென்னும் வன்குரங்கின்
வசமற்றுப் போக வறியேன்
மகிழுற்றுன் திருக்கோயில் மனமுற்றே யெந்நாளும்
வரன்முறையாச் சூழ வறியேன்
பயனுற்ற பேரின்பப் பதியுறுவான் சிவஞானப்
பலனுற்று வாழ வறியேன்
பலகலைகள் கற்றுள்ள பழவடியார் உறவுறவே
பலநாளுந் தேடி யறியேன்
செயலுற்ற குணமூன்றில் சிறப்புற்ற சாந்தத்தில்
தெளிவுற்ற சுத்த குணமென்
சித்தமிசை குடிபுகவுன் திருவருளை விழைகின்றேன்
திருவருள்செய் தாள வருவாய்
கயலுற்ற வயலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(7)

நிதிகொண்டு செருக்குற்று நேரிழையார் வசமுற்று
நேர்மையது மற்றுப் பலநாள்
நீதிநெறி தவறுற்று நிலைகெட்டுப் பெரியோர்தம்
நேசமற வாழ்ந்த நிலையால்
சதிகொண்டு வழக்குற்றுச் சதுர்பேசி யுறவற்றுச்
சதிசெய்யும் புல்ல ரிடமே
சாராது நலமுற்றுச் சன்மார்க்க நெறியுற்ற
சற்சனரை நண்ணி யறியேன்
மதிகொண்டு நினைகருணை யமுதுண்டு மகிழ்வுற்று
வாழுகின்ற அன்ப ருடனே
மருவுற்றே யுனதடியை மணமுற்ற மலரிட்டு
மனமார வாழ்த்த வருள்வாய்
கதிர்தவழும் மதியோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(8)

கற்றவர்க ளுரைக்கின்ற கற்பனைகள் கடந்துமுடி
காணரிதா யெங்கும் மலர்ந்து
கடியமணம் விசிமது கசிந்தொழுகு முனதடியாங்
கஞ்சமலர் கண்டு தினமும்
அற்புடைய பழவடியார் அளியெனவே சூழ்ந்துவர
அத்துவிதத் தேனை யளிக்கும்
அந்தநடு முதலன்றி யருட்சச்சி தானந்த
அமலகுண வின்ப வடிவே

நற்றவத்தோ ருளங்களிக்க நலமிகுந்த துரியத்தில்
நடனமிடு கின்ற வொளியே
நானென்னு மகங்கார நாயேனைப் பொருளாக்கி
நயந்தாள்க ஞான விளக்கே
கற்புநெறி சிறந்தோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

(9)

திருவார்ந்து பொலிகின்ற திருச்சத்தி சரியைதனிற்
திகழுசடமாய் நின்ற வடிவாய்த்
தேனார்ந்த மலர்சாத்தித் தினம்போற்றுங் கிரியைதனில்
தெளிமந்த்ர மான வடிவாயப்
பொருளார்ந்த நூல்களிலே புகன்றபடி கண்மூடி
பொறியான ஐந்து மொடுக்கிப்
புலன்வழியே மனமதுதான போகாத யோகத்திற்
புகழ்ந்தொளிருஞ் சோதி வடிவாய
அருளார்ந்த வறிவாகி யங்கிங்கெ னாதபடி
அனைத்தினிலும் சேர்ந்த வடிவாய்
அரியதொரு ஞானத்தில் ஐக்கியம தாகுமுன்றன்
அருள்வடிவம் வாழி சிறந்தே
கருவார்ந்த கதிரோங்கு திருவள்ள வாயற் கண்
கலையோங்க நின்ற வுமையே
கருணையுரு வானவடி கருதரிய ஞானமுடி
கமலமுக சாந்த வடிவே.

பாதாதி கேச வருணனை.

பாற்றரியாச் சிலம்படியும் மன்னுமணி மேகலைசூழ்
    மருங்கினது மின்னலொளியும்

வளையுற்ற மலர்க்கரமும் மணிமாலை தவழுற்ற
    மாதனமுந் தூய மிடறும்

போற்றரிய புன்னகையும் பொங்கொளிகொ ளணிமூக்கும்
    புகழ்கருமை யுற்ற விழியும்

பொற்குண்ட லச்செவியும் பொன்னொளிர்சிந் தாமணிசேர்
    பொலிந்த தலோ டுற்ற முடியும்

சாற்றரிதாய்த் திகழ்வடிவைச் சந்தனக்காப் பிட்டுமலர்
    சாத்திட்டுப் போற்று மவரைச்

பார்ந்தவரு வானந்தன் தண்டமிழ்ச்சொன் மாலைதனை
    தரித்திட் டேயாள வருவாய்

காற்றுலவும் பொழிலோங்கு திருவள்ள வாயற்கண்
    கலையோங்க நின்ற வுமையே

கருணையுரு வானவா கருதரிய நானமுடி
    கமலமுக சாந்த வடிவே.

முற்றிற்று.

திருவெள்ளவாயல் - சாந்த நாயகியம்மையார்

அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனம்.

ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, உமாயை நம:
,, பாரத்யை நம:
,, ஸ்ரீயை நம:
,, பத்ராயை நம:
,, சர்வாண்யை நம:
,, விஜயாயை நம:
,, ஜயாயை நம:
,, வாண்யை நம:
,, ஸர்வகதாயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, கௌர்யை நம:
,, வாராஹ்யை நம:
,, கமலப்ரியாயை நம:
,, ஸரஸ்வத்யை நம:
,, கமலாயை நம:
,, மாயாயை நம:
,, மாதங்க்யை நம:
,, அஜாயை நம:
,, அபராயை நம:
,, சாகம்பர்யை நம:
,, சிவாயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, சண்ட்யை நம:
,, குண்டலின்யை நம:
,, பைரவ்யை நம:
,, க்ரியா சக்த்யை நம:
,, இச்சாசக்த்யை நம:
,, ஞான சக்த்யை நம;
,, மாதரே நம:
,, மதுமத்யை நம:
ஓம் கிரிஜாயை நம:
,, சுபகாயை நம:
,, அம்பிகாயை நம;
,, தாராயை நம;
,, பத்மாவத்யை நம:
,, ஹம்ஸ்யை நம:
,, அபர்ண்ணாயை நம:
,, லஜ்ஜிதாயை நம:
,, தாத்ரியை நம:
,, குமார்யை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, சிகிவாஹனாயை நம:
,, சாம்பவ்யை நம:
,, ஸுமுக்யை நம:
,, மைத்ரியை நம:
,, த்ரிநேத்ராயை நம:
,, விஸ்வரூபிண்யை நம:

,, ஆர்யாயை நம:
,, மிருடான்யை நம:
,, ஹ்ரீங்கார்யை நம:
,, க்ரோதின்யை நம:
,, சுதிருயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, அசலாயை நம:
,, ஸூக்ஷ்மாயை நம:
,, பராத்பராயை நம:
,, சோபாயை நம:
,, ஸர்வ வர்ண்ணயை நம:
,, ஹரப்ரியாயை நம:
,, மஹாலக்ஷ்ம்யை நம:
,, மஹாஸித்யை நம:
,, ஸ்வதாயை நம:
,, ஸ்வாஹாயை நம:
,, மனோன்மன்யை நம:
,, த்ரிலோகபாலின்யை நம:
,, உத்பூதாயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, த்ரிஸந்த்யாயை நம:
,, த்ரிபுராந்தகாயை நம:
,, த்ரிசக்த்யை நம:
,, த்ரிபதாயை நம:
,, துர்க்காயை நம:
,, ப்ராம்யை நம:
,, த்ரைலோக்ய வாஸின்யை
,, புஷ்கராயை நம:
,, அத்ரிசுதாயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, கூடாயை நம:
,, த்ரிவர்ண்ணயை நம:
,, த்ரிகுணயை நம:
,, நிர்க்குணயை நம:
,, ஸத்யாயை நம:
,, நிர்விகல்பாயை நம:
,, நிரஞ்ஜனயை நம:
,, ஜ்வாலின்யை நம:
,, மாலின்யை நம:
,, சர்ச்சாயை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, காமாக்ஷ்யை நம:
,, காமின்யை நம:
,, காந்த்யை நம:
,, காமதாயின்யை நம:
,, கலஹம்ஸின்யை நம:
,, குலஜாயை நம:
,, ப்ராக்ஞாயை நம:
,, ப்ரபாயை நம:
,, மதனசுந்தர்யை நம:
ஓம் சாந்த நாயக்யை நம:
,, வாகீஸ்வர்யை நம:
,, விசாலாக்ஷ்யை நம:
,, மஹாகாள்யை நம:
,, மஹேஸ்வர்யை நம:
,, சந்த்ராயை நம:
,, சந்த்ரகலா சூடாயை நம:
,, பைரவ்யை நம:
,, புவனேஸ்வர்யை நம:
,, நித்யானந்தா த்மவிபவாயை
,, ஸத்யக்ஞானயை நம: (நம
,, தமோபஹாயை நம:

,, மாஹேஸ்வர்யை நம:
,, பாக்கியலக்ஷ்ம்யை நம:
,, துர்பாக்யநாசின்யை நம:
,, ஸர்வமங்களாயை நம:
,, ஸர்வேஸ்வர்யை நம:
,, ஸ்ரீ துர்க்காபரமேஸ்வர்யை நம:
,, பக்தவத்ஸலாயை நம:
,, க்ஷேமங்கராயை நம:
,, அஷ்டோத்தரசதநாமார்ச்சனம் ஸமர்ப்பயாமி.

இந்த அஷ்டோத்தர சத நாமார்ச்சனையை இயற்றித் தந்த சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை ஆண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி வடமொழி யாசிரியர் சிரோன்மணியும் பிரபல ஜோதிட சிகாமணியுமாகிய திரு. P. M. கங்காதர நாயர் அவர்களுக்கு என் நன்றி யுரித்தாகுக. இந்தத் திருவள்ளவாயல் க்ஷேத்திரம் மீஞ்சூர் புகைவண்டி நிலையத்தின் வடக்கே நாலரை கல் தொலைவிலுள்ளது.

சுவாமி பெயர்
திருவள்ளேசர்.

அம்மையார் பெயர்
ஸ்ரீ சாந்த நாயகி.

அன்பன்
ரா. அருளானந்தன்.

வ. உ. சி. அச்சகம், சென்னை-5.

இப்புத்தகம் வேண்டுபவர்

திருவள்ளவாயல் - திருநாவுக்கரசு செட்டியார் அவர்களிடத்தும், திருவள்ளவாயல் - கோயில் குருக்களிடத்தும், திருவள்ளவாயல் - சோதிடமணி - சுப்பிரமணி ஆச்சாரியாரிடத்தும் பெற்றுக்கொள்ளவும்.

திருவள்ளவாயல் கிராமம்
திருவள்ளவாயல் P.O.,
(via) மீஞ்சூர். *(பொன்னேரி)*

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

இஃது

அரிசிபுரம் (4720)

திரு. சிவானந்தசாகரயோகீசுவரர்

அவர்களை நாயகராகக்கொண்டு, பாமாலைக்கருவாகிய

அலகரை

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

இயற்றியது.

சென்னை.

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903

சாற்றுக்கவிகள்.

திரு. சிவானந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள்
மாணாக்கரும்
தஞ்சாவூர் ஸெண்ட் பீடர்ஸ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஆ. சேதுராமபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவு தசனமலை யெறியநில வுமிழலைவாய்ச் செல்வன்
பொற்றாட், குருகுதிரி கரணமுமொத் தொருபதிக மினிது
புனைந் துவப்பி னீந்தான், தெருள்பல்கலை யலைதவழ்சிவானந்த
சாகரதே சிகன்பா லன்பு, பெருகமகிழ் வரகவிசுப் பிரமணிய
பாரதிநாம் பேசு மாறே.

திரு. சிவானந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள்
மாணாக்கருளொருவராகிய
சென்னை திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை

கா-சி. சிவசங்கரபண்டிதர்

இயற்றியது.

முத்திறைக்கு நெடுந்தரங்கக் கடலலைவா யுகந்தருளு முரு
கன் பொற்றாட், பத்திவரும் வழியிதுவா மெனப்பதிக மொன்
றியற்றிப் பரிவு கூர்ந்த, தெத்திசையும் புகழ்பெறுசி வானந்த
சாகரத்தி லிசைந்த ருந்திப், புத்தமுத மனையதமிழ் மழை
பொழிசுப் பிரமணியப் புயலாய்ந் தன்றே.

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

காப்பு.

செந்திற் பதிக்குமர தேசிகன்பொற் றாட்கினிய
பைந்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவே—தந்திமுகத்
தெந்தையிரு செஞ்சரண மெப்போதுஞ் சிந்தித்து
வந்திக்க வந்தருளும் வாக்கு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மாணிக்க மணியிழைத் திளவெயில்செய் திவ்யமணி மகுடமாறும் - செங்கனக வம்புயத் துங்கமுக மாறுமொளிர் திரிபுண்ட ரத்தினழகும், மருவளரு நீபமலர் மாலையொடு நவரத்தின மாலையொளிர் மார்பினழகும் - வரையென விலங்குமீ ராறுதிண் டோள்களும் வாகுவல யத்தினழகும், இருபுறந் தெள்ளமுத மொழிவள்ளி தெய்வானை யின்பமுற வாழுமழகும் - இணையிலா வேலுடன் சிங்கார மயில்மீதி லேறி விளையாடுமழகும், அருமறைகள் காணாத வானந்த ரூபனை யடியனேன் காணவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வகுலசின் மயபோதனே. (1)

நிலையிலா விவ்வாழ்வு நிஜமல்ல வென்பதை நினையாமல் மதிமயங்கி-நெடுவேற் றடங்கணார் பாழ்மயற் பட்டுநா னினதடி மறந்து நொந்தேன், உலையிலா மெழுகென்ன நெஞ்சுருகி யன்பொடுகை யுச்சிமேற் கூப்பிநின்று - ஒப்பிலா வப்பனை வனவல்லி மோகனே யுனதுபுகழ் பாடவருள்வாய், மலையெலாம் வள்ளிதெய் வானையுடன் விளையாடு மயில்வாக னக்கடவுளே - மாயனார் மருகனே மணிமந்த்ர ரூபனே மாதேவ னீன்றதுரையே, அலையெலாம் வெண்முத்த மடிதாவி யர்ச்சிக்கு மலைவா யமர்ந்தமுருகா - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வகுலசின் மயபோதனே. (2)

புண்டரீ கத்திலுறை மாமறைக் கிழவனும் புவியளந் தோனுமறியாப்-புராரிதரு மைந்தனே செந்தில்வாழ் கந்தனே புள்ளி

மயிலேறுமணியே, வண்டெலா மதுவுண்டு கொண்டாடி யிசை பாடும் வண்கடம் பணிமார்பனே - வஞ்சக் கொடுஞ்சூர னெஞ்சம் பிளந்துஜய வாகைபுனை யாறுமுகனே, மண்டுதீ யெண வுடலை வெமபிணிகள் பற்றவே வாடிநா னோடிவந்தேன் - மா பாதகம்போக்கி யுதியாத வாழ்வுதரு மலரடிப் புகல்புகுந்தேன், அண்டர்நா யகனீன்ற தெய்வானை மோகனே யடியனேன் கவலைதீரததாள் - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (3)

முத்திக்கு வித்தாகு சித்திபகல் யாணகுண முருகனே செந்தில்வரதா - முப்பத்து முக்கோடி தேவரொடு முத்தேவர் முன்னித் துதிக்குமுதல்வா, எத்திக்கும் யாவுமருள் சத்திக்கௌமாரிதரு மீசனே ஞானவடிவே - எக்குற்றம் யான்செயினு மக்குற்ற நோக்காம லெளிதில்வந் தாளுமிறைவா, பத்திமனதுக்கினிது தித்திக்கு மமுதமே பாவைகுற வள்ளிகணவா-பாரிலே யுன்றனிரு பாதார விந்தமே பற்றுக வந்தடைந்தேன், அத்திக்கு வீடளித் தாண்டமான் மருகனே யருள்சுரந் தாளவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மய போதனே. (4)

மெய்யான தெய்வமாய் விளையாடு மப்பனே மேதினியி லுன்னைநம்பி - மெய்யினைப் பொய்யென்று தேறுவார் பேரறிவில் விளங்குநற் றீபவொளியே, வையாபு ரிப்பழநி முதலாறு படைவீடு வாழுமா ணிக்கமணியே - வஞ்சக கொடும்

கயிலாய மலைமீது சயிலமா துமையோடு கண்டபரா யோரு றவாழும் - கங்கைபணி கண்ணுதற் கெண்ணரிய வேயபெரு ருட கருத்தினை விரித்துரைத்துக, குயிலான மொழிவள்ளி தே வகுரு சரியோடு கொஞ்சிவிளை யாடுமமலா - குறமங்கை செ யவதே பியபான வெனமீது கோபங்கொ ளாமல்வெறறி, மய லே றியருளபெருகு முகமாறு மொளிவே வடிவேலி லங்கவ தென வல்வினைத தொடாமனச சஞ்சலந் தீரவொரு வ மலி த தடிமைகொளவாய அயிராணி மஙகலிய மொளிவீசி வாழ வருளாண்டவா செந்திநாவாபு - அருணகிரிசினோர் தரு ணையக்குகாபாத வதுசினை மயபோற்றே (10)

திருச்செந்திற் பதிகம் முற்றிற்று

திருச்செந்திற்றொண்டவன்

திருவடிவாழ்க

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்

திரு. சிவானந்தசாகரயோகீசுவரர்

அவர்களது மருகரும், மாணாக்கருமாகிய

அலகணை

வரகவி - திரு. அ. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

இயற்றியது.

சென்னை:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

சாற்றுக்கவிகள்.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்களை

மாணாக்கரும்

தஞ்சாவூர் ஸெண்ட் பீடர்ஸ் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய

ஆ. சேதுராயபாரதியாரவர்கள்

இயற்றியது.

திருமருவு தாளமலை யெறியங்கை யுமிழலைவாயச் செல்வன
பொற்றாட் குருகுகிரி சரணமுமொரு தொருபதிக மினிது
புனை துவப்பினீந்தான், தெருள்பல்கலை யலைதவழ்சிவாநந்த
சாகரதேசிகன்பாலன்பு, பெருகமகிழ் வரகவிசுப் பிரமணிய
பாரதிநாம பேசுமாறே.

திரு. சிவாநந்தசாகரயோகீசுவரரவர்கள

மாணாக்கருளொருவராகிய

சென்னை திருவேட்டீசுவரம் பேட்டை

க. - சி. சிவசங்கர பண்டிதர்

இயற்றியது.

முதுதிரைகரு நெடுந்தரங்கக் கடலலைவாயுகந்தருளு முரு
கன் பொற்றாட், பத்திவரும் வழியிதுவா மெனப்பதிக மொன்
றியற்றிப் பரிவு கூர்ந்த, தெத்திசையும் புகழ்பெறுசிவாநந்த
சாகரத்தி னிசைந்த ருந்திப், புத்தமுத மனையதமிழ் மழை
பொழிசுப் பிரமணியப் புயலாய்ந் தன்றே.

உ

செந்திலாண்டவன்

திருவடி துணை.

திருச்செந்திற் பதிகம்.

காப்பு.

செந்திற் பதிக்குமர தேசிகன்பொற் றாட்கினிய
பைந்தமிழா லோர்பதிகம் பாடவே—தந்திமுகத்
தெந்தையிரு செஞ்சரண மெப்போதுஞ் சிந்தித்து
வந்திக்க வந்தருளும் வாக்கு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவளரு மாணிக்க மணியிழைத் திளவெயில்செய் திவ்
யமணி மகுடமாறும் - செங்கனக வம்புயத் தங்கமுக மாறு
மொளிர திரிபுண்ட ரத்தினழகும், மருவளரு நீபமலர் மாலை
யொடு நவரத்தின மாலையொளிர் மார்பினழகும் - வரையென
விலங்குமீ ராறுதிண் டோள்களும் வாகுவல யத்தினழகும்,
இருபுறந் தெள்ளமுத மொழிவள்ளி தெய்வானை யின்பமுற
வாழுமழகும் - இணையிலா வேலுடன் சிங்கார மயில்மீதி லேறி
விளையாடுமழகும், அருமறைகள் காணாத வானந்த ரூபனே
யடியனேன் காணவருவாய்- அருணகிண் கிணிநாத தருணபங்
கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (1)

நிலையிலா விவ்வாழ்வு நிஜமல்ல வென்பதை நினையாமல்
மதிமயங்கி-நெடுவேற் றடங்கணார் பாழ்மயற் பட்டுநா னினதடி
மறந்து நொந்தேன், உலையிலா மெழுகென்ன நெஞ்சுருகி
யன்பொடுகை யுச்சிமேற் கூப்பிநின்று - ஒப்பிலா வப்பனே
வனவல்லி மோகனே யுனதுபுகழ் பாடவருள்வாய், மலையெ
லாம் வள்ளிதெய் வானையுடன் விளையாடு மயில்வாக னக்கட
வுளே - மாயனார் மருகனே மணிமந்த்ர ரூபனே மாதேவ னீன்
றதுரையே, அலையெலாம் வெண்முத்த மடிதாவி யர்ச்சிக்கு
மலைவா யமர்ந்தமுருகா - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜ
பாத வதுலசின் மயபோதனே. (2)

புண்டரீ கத்திலுறை மாமறைக் கிழவனும் புவியளந் தோனு
மறியாப்-புராரிதரு மைந்தனே செந்தில்வாழ் கந்தனே புள்ளி

மயி லேறுமணியே, வண்டெலா மதுவுண்டு கொண்டாடி யிசை
பாடும் வண்கடம் பணிமார்பனே - வஞ்சக் கொடுஞ்சூர னெஞ்
சம் பிளந்துஜய வாகைபுனே யாறுமுகனே, மண்டுதீ யென
வுடலை வெம்பிணிகள் பற்றவே வாடிநா ளோடிவந்தன் - மா
பாத கம்போக்கி யுதியாத வாழ்வுதரு மலரடிப் புகல்புகுந்தேன்,
அண்டர்நா யகனீன்ற தெய்வானை மோகனே யடியனேன் கவ
லைதீர்த்தாள் - அருணகிரிக் கினிநாத தருணபங் கஜபாத வது
லசின் மயபோதனே. (3)

முத்திக்கு வித்தாகு சித்தியகல் யாணகுண முருகனே செந்
தில்வரதா - முப்பத்து முக்கோடி தேவரொடு முத்தேவர் முன்
னித் துதிக்குமுதல்வா, எத்திக்கும் யாவுமருள் சத்திக்கௌ
மாரிதரு மீசனே ஞானவடிவே - எக்குற்றம் யான்செயினு
மக்குற்ற நோக்காம லெளிதில்வந் தாளுமிறைவா, பத்திமன
துக்கினிது தித்திக்கு மமுதமே பாவைகுற வள்ளிகணவா - பாரி
லே யுன்றனிரு பாதார விந்தமே பற்றாக வந்தடைந்தேன், அத்
திக்கு வீடளித் தாண்டமான் மருகனே யருள்சுரந் தாளவரு
வாய் - அருணகிரிக் கினிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மய
போதனே. (4)

மெய்யான தெய்வமாய் விளையாடு மப்பனே மேதினியி
லுன்னைநம்பி - மெய்யினைப் பொய்யென்று தேறுவார் பேர
றிவில் விளங்குநற் றீபவொளியே, வையாபு ரிப்பழநி முத
லாறு படைவீடு வாழுமா ணிக்கமணியே - வஞ்சக் கொடும்

பில்லி சூனியம் வறுமைநோய் வந்தென்னை யணுகாமலே, ஒய் யார மாய்வள்ளி யம்மைதெய் வானையுட னுரகேசன் முடி யாறவே - ஒப்பிலா மயிலேறி வையாளி யாடிவரு முன்பாத சேவைதந்தாள், ஐயான னக்கடவு ளருள்சுப்ர மணியனே யலைவா யமர்ந்த துரையே - அருணகிண் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (5)

கந்தமலர் தந்துதவு நந்தவன மெங்குமெய்க் காதலொடு பூவெடுத்துக் - கந்தாகு காவென்னு நாமங்க ளோதிமுக் காலு மர்ச் சித்துநாளும், வந்தனைசெய் சிந்தையொடு செந்தமிழ்க் கவிபாடி வாழ்த்தவல புத்தியோங்க - வாணிபூ மாதினரு ளொருபோது மகலாத வண்ணமுன தாநெழுத்தாம், மந்திரச் சித்திபெற வெந்தையிச் சித்துளேன் மைந்தனென் பிழைபொ றுத்து - மந்தாகி னிப்புதல்வ தந்தாவ என்றனைவ மந்தார மலர்மார்பனே, அந்தமயி லேறியென் முந்தைவினை சிந்தவந் தாதரித் தருள்செந்தில்வாழ் - அருணகிண் கிணிநாத தருண பங் கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (6)

பாதார விந்தமொரு போதேனு மெண்ணிநான் பாடாத பாவியானேன் - பத்தியுட னொருநாளு முன்கோவில் வலம் வந்து பணிகிலேன் பந்தமாற்றும், வேதாந்த வுண்மைதனை யோர்கிலேன் நின்பூசை மேவியொரு நாளுமறியேன் - வெறி மலர்க் கூந்தன்மட மாதர்க்கு நெஞ்சுருகி வெம்பவத் தாழ்ந்து நொந்தேன், மாறுபடு சூரனுடல் கூறுபட வென்றுஜய மாலையணி வேலாயுதா - வானவர்க் கிறைவனே மஹாவல்லி மோஹனே

மயிலேறு கம்பீரனே, ஆதார மற்றவென் றீதேக வந்தருள்செ
ய்யனே செந்திநகர்வாழ் - அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங்
கஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (7)

சேலார்பு னற்கமல வாவிசூழ் செந்தில்வளர் தேவர்சிறை
மீட்டவேலா - செகந்தனிற் பரசமய கொள்கையைக் கைக்கொ
ண்டு செத்துப்பி றக்குமவரை, மேலாக வெண்ணியுனை யெ
ண்ணாத பாவிகள் வீடடையு மார்க்கமுளதோ - வெந்தழற்
பொறிவீசும் விழியோடு பகடேறி வெகுதூதர் சூழவந்து, சூலாயு
தக்கால ஞர்பாசம் வீசியே சுற்றிப்பி டித்தடுக்கால் - சோ
திமயில் வாகன வுனையன்றி மரணபய துன்பந் தொலைப்ப
தெவர்காண், ஆலால முண்டபர சிவமீன்ற கந்தனே யறுமுகா
கருணைவடிவே - அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத
வதுலசின் மயபோதனே. (8)

வண்டடை கிடந்துநற வுண்டுபெடை யோடுறையும் வண்டா
மரைக்கிழவனும் - வாளரவு விடமுமிழ மீதேறி நட்டமிடு
மாயனும் வெருவியோட, மண்டியெழு மாலால முண்டுலக முய்
யவருள் மங்கையுமை பங்கமர்ந்த - மாதேவ னீன்றருளு மான
ந்த வெள்ளமே மயிலேறு முருகேசனே, பண்டைய வினைப்
பகைஞர் வந்துபோ ராடவெகு பாடுபட் டறிவிழந்து - பரதவித்
திடுமெனக் குனையன்றி மற்றுமொரு பற்றில்லை செந்திலிறை
வா, அண்டபகி ரண்டமுந் தாங்கி வேறான வாதிவே தாந்த
முடிவே, அருணகிரின் கிணிநாத தருணபங் கஜபாத வதுலசின்
மயபோதனே. (9)

கயிலாய மலைமீது சயிலமா தூமையோடு சண்டமார் போற் றவாழும் - கங்கைபணி சண்ணுதற் கெண்ணரிய வோய்பொ ருட்கருத் தினை விரித்துரைத்துக், குயிலான மொழிவள்ளி தே வகுஞ் சரியோடு கொஞ்சிவிளை யாடுமேமலா - குற்றங்கள் செ யவதே யியய்பான வென்மீது கோபங்கொ ளாமல்வெற்றி, மயி லேறி யருள்பெருகு முகமாறு மொளிரவே வடிவேலி லங்கவந் தென் - வல்வினைத் தொடர்மனச் சஞ்சலந் தீரவொரு வாமனி த் தடிமைகொள்வாய், அயிராணி மங்கலிய மொளிவீசி வாழ வருளாண்டவா செந்திநகர்வாழ் - அருணகிரி கிளைராய கரு ணைபக சஜபாத வதுலசின் மயபோதனே. (10)

திருச்செந்திற் பதிகம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ செந்திலாண்டவன்

திருவடி வாழ்க

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது

ஸ்ரீ. அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த

சிவாகாரமாகிய

பரிப்பாலையம் சுவாமிகள் பேரில்

தரங்கம்பாடியைச் சார்ந்த

பிறையாற்றில் நகரம் ம-ள-ள-ஸ்ரீ

வ. பாவாடைச்செட்டியாரவர்களா

லியற்றிய பதிகம்

வீரப்பபடையாட்சியவர்களால்

காரைக்காலில்

அச்சேந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஷு௵—மார்கழி௴.

கடவுள் துணை.

சாத்துக்கவிகள்.

தரங்கம்பாடி மிஷன் ஸ்கூல் தமிழ்த்தலைமைப்புல
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ-ஈ-சுப்பராயபிள்ளையவர்களி
பின்முடுகு வெண்பா.

வேதனுங் காணாச்செவ் வெளிப்பாளையவிமலன்
பாதமலர்ச்சேவைக் கூலப்பாவாடை-ஓதியபாப்
பத்திகளையும் பசியுட னுயத்துணர்ந்தோ ரத்துவித
முத்திபெறச் சித்திபெற்றார் முன்.

தரங்கம்பாடியைச்சார்ந்த தில்லையாடியி லிருக்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ-ஈ-அண்ணாமலைசெட்டியாரவர்களி
(வெண்பா.)

பண்ணார்பஞான வெளிப் பாளையத்தாசாணமூர்த்தி
நன்னியருட்பாமாலை யொன்றுவைத்தான்—மன்
நாதனெனும்பாவாடை ஞானியுலகோரிதுவே
சாதனமாயவிடைடையத்தான்.

சாத்துக் கவிகள் முற்றிற்று.

வெளிப்பாளையம் சுவாமிகள்பேரில்பு

விநாயகர் துதி.

பின்முடுகு—வெண்பா.

வீடருளுந்தெய்வ வெளிப்பாளையப்பெரும
முடருநற்றண்ணருளைச் சாற்றிடுமென்-பாங
வாந்தகந்துமுந்துமந்தி சந்தனமையந்த னோக
தந்திமுகத் தெங்கைசந்தத் தான்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இஃது

ஸ்ரீ, அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த

சிவாகாரமாகிய

ஸிப்பாளையம் சுவாமிகள் பேரின்

தரங்கம்பாடியைச் சார்ந்த

பிறையாற்றிலிருக்கும்-ம-ா-ா-ஸ்ரீ

வ.பாவாடைச்செட்டியாரவர்கள்

இயற்றிய பதிகம்.

வீரப்பபடையாட்சியவர்களால்

காரைக்கால்

அச்சேந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விஜய-௵—மார்கழிமீ.

கா[illegible]

சாகுந்தலிகள்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

வெளியா[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

(எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்)

[illegible]

வெளிப்பாளையக் குருசுவாமியே

[illegible]

மருந்துமனை வருளொழிந்த இக்குரியனை,
பலவிதத்தின்கனை த மனக்கலையமொட்டாது பாரதா
[illegible]
வெளிப்பாளையக் குருசுவாமியே. (௨)

பூதலத்துற்பவித் தினியகதிபெறவுனது பொற்
றகமருணை மகிமையைப், புகழியின் மறைந்துமனை ரொரு

[illegible]

சா[illegible]த் த[illegible]விகள்.

[illegible]

[illegible]

வெளியா[illegible] [illegible]கள் பேரில்

[illegible]

விநா[illegible]

[illegible]

வெளிப்பாளையம் சுவாமிகள்பேரில் பதிகம்.

நூல்.

(பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.)

பாரிலங்குந்தவள நீறணியுநெற்றியுஞ் சிரமாலை யணியுமுடியுஞ், செய்யபொற்பிரகாசமதிலகனவிப்பூஞ் செவியுநலமிகுநாசியும், நீலமுகுமயம்பா தந்தியொத்திருவைப்பயும் நிகரில் கருணைக்கண்களும், நேசவடியக்கபய மீத்திரட்சிபதருளு நீள்கரமுமாபுவியுடையு, மாங்குமபெரிய வானகமெனுஞான வமிர்தம புசிக்கைவாயு, மழுந்தருசுவாணயுப மானதிருமேனியு மடியுளதநிலமரும, பாரிலங்கிடுமூனற ணிருபாதமலிரையும பகாதுலுன ணருவிளைலம்வா, பாளைகமழு மேநிறைபாளையததமாவெளிபபாளையக குருசுவாமியே.

உலகிலுயர்சிவாகள தமகெலாமாதார வுனதுப பதகமலமே, ஓமைமபுலனவழிச செலலாத வடியாகு உளநிறையுமானநதனை, னலமிகுத்திமெரிய துறவறநெறிசசெலும நாதாநதகட்கவாகளுள, நாலமபா போதமகி ழிலலறத்தோாகட்கு நலகுலபந தருவைநதமே, லலகுநடைசிவயோக சித்தாக்கு சிதலெலா மயதிபெருங்குளிகைமற, றேனையா பவப்பிணி தாலைத்திடு மருநதுமன விருளொழித் திடுசூரியன், பலபலவிதத்தெனது மனதலையவொட்டாது பாஞானமுணரவருளவாய, பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளையததமர்வெளிப பாளையக்குருசுவாமியே. (உ)

பூதலத்துற்பவித இனியகதிபெறவுனது பொறபாதவருண மகிமையைப், புங்கியின்மறநதுமன நோக

அடலமைவாடிநத போதமறி [illegible]ருளென்மனமே மதலம்.
றுவகுருக்ஷ மிலகாதபயிரென்னை [illegible]சவலே பதியின்
[illegible]கலைவாத பனாடையொது[illegible] தில வீழ்ந்து
[illegible] பனைக, கா[illegible]திருளதன்ப கால பொறி
[illegible] சனை [illegible] படியுளனெனக, காறுமல
[illegible] மிலாசபட [illegible] யொக்களைநகர
[illegible] [illegible] பயனறமெகாருமப
[illegible] [illegible]ருர அனேகக்கடனோ, பானோகமுற
ட[illegible]கடபாளோ [illegible] வெளிப்பாளையக்குருக மி

[illegible] [illegible] [illegible] யருமை [illegible] ௬
[illegible]மெய்யருளவிழ [illegible] பக்ஷ [illegible] நக்குருபரப [illegible]
[illegible] மாதிரியாசாதிர [illegible] கத்தனைகட [illegible]
[illegible] மறைமுற கட [illegible]குருதலைமநுவ, கனகப
[illegible] கனகசிதம்பர [illegible] குருநாதவாக சமிவ
[illegible] மாகனை [illegible] கசுவா [illegible] தவ
மான [illegible] றவிர றிகழுன [illegible] தபர சிவலிங்கமய
குருவரபு செப்புசமறலகளாரூமே பதக்குமெய
ளியகமறிக்கபாச பணிக்குக்கடவருளுவாய, ப
ளோகழுமேடைநற பாளையத்தமாவெளிப பாளையக
குருசுவாமியே.

இத்தகை யுலகத்தி லிருவினைக்கோ டெய்த்தவி
சட்டமத்தனே, இயானெனதெனுமக்கொடிய நினைவினு
மெய்மறந்த திழிகளவு புலைகொலையுடனே, சந்ததமொட
றிபுலன விடயத்தழுந்தியுஞ் சாக்கிரமெனற டனகழு
த்து சாருமியலூனமவத் தைத்திரையையாளுந் தவி[illegible]

கை லமையினறியே, நொந்தலைத்திடுமோக வலையினு
ட்குளளாகி நோயினுக்கிளையாகியும், நுண்ணறிவிலா
து புல லறிவுடையகயவர்களை நோக்கியுற யாக்கையெனை
நீ, பசுமையாமிச்சைவழி நின்றுழலவொட்டாது பாசக
யிறுத்தாருவாட், பாளையமுமேட்டுறை பாளையத்து தம
ரவெளிப பாளையகுருசுவாமியே. (௫)

ஆசையுடனின்றரு காமத்தையுதாசித் தடியி
னை வணங்கிடாம, வயணியிறகைபெனையி னிலையாய
ப்பொருந்திய னியகாண முழுதும வீணிலே, மோசமுன
நோக்கலக மோசகச்சிக்க யமால மூடியப்பாபஞ்சமத
னிலை, மூதறிவிலாதுபல தேசாசைசேர்மனங்களை முனைவி
னாறு மெய்யகலுவனோ, நேசமுளவடியாக சிரங்கினுகு
மெய்பவமே நினைசெயலினை யெனைத்தும, நிகழுமென
றறிகிலேன புகழ்நித்தியானந்த நிமலநற்கருணைகிடக,
பாசபப்பக்கடல கடந்துக்க ஞானபப்பேயந்தியின
மூழ்கவருளவாய, பாளைகமுமேட்டுநற பாளையத்த
மா வெளிப்பாளையக குருசுவாமியே. (௬)

வந்தமுறைபிறவியின சஞ்சிதபிராரத்வ வகையி
னுலிப்புவியினிலே, வாதனைகளுளாய மயங்குமிவவு
டலபெறறு வந்தநானமுதலைனுதினம, கொந்தவக்கா
யமதை நிலையெனநினைத்துமிக நுவலாணவத்தமூந்தி,
நோயினுளலைந்துசமு சாரவாரித்தியனூறு நோக்கியுட
சிக்கியுழலு, மெந்தனுக்குனையலது வேறுக்கதியிலைசிறி
ய வேலைமுகிறங்குமமூதே, யினிப்பழக்கனிமேகரும

பின்ரசமே மதுர மெல்லாமமைந்தகத்தேனே, பந்தபாச
த் தளையவிழ்க்க தெறிந்தரிய சுகபரஞான மருளபுரிகு
வாய, பாளைகமழ் மேட்டுநற பாளையத்தமாவெளிப்
பாளையக் குருசுவாமியே. (எ)

தூலவுடலுயிருமாய் நாதமொடு விந்துவாய்த்
தோன்றவயவங்களைபலவாய்த, தொடருமணமாய்ஙக
யாபடருநகலைலறிவுமாயச சொனமறதிநவளிளைவுமாய
ச், சீலமிகுமொழியுமாய் மூலவாணம்பணனுமாய்ச்
செயபுமலிமயணறவுருவாயச சேருஙமமமபொறிபுலனு
மாயப் பஞசபூதமாயத தோநதோமசரமூனறுமாய்க்,
கோலமுனஞானியுண ராதாரமாறுமாயக கூர்பாரு
சோதிமயமாயக், கூறவரிதாநதுரிய மாயத்துரியதீக
மாயக கூடியுங்கூடாவுனைப், பாலறலைபிரிததுணம
சமபோனற செயலுடைய பக்தாமுனனிறயைப யன
ரே, பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளையத்தமர்வெளிப் பா
ளையக் குருசுவாமியே. (அ)

மங்கையர்களமோகத்தி னசைவலையுட்சிக்கிவன்
பிணியினல்வருநதி, மனநொநது பாதவிக்கின்ற நான்
றினமுன்மலர்க்கழல் வணங்கியறியேன், றங்குநின
தடியாரினடியர்க்கு நல்லேவல் தகுதியாய்ச் செய்து
மறியேன், சஞ்சலத்தொடுமூட ருறவாடிவீணிற் சதா
காலமுங்கழித்தே, னிங்கிதச்சட்சம்யநிவாய் விளங்கி
டுமெங்கையே யெழில்வாசிகின், நியாலுமனவசமாகி

வல்லமையின்றியே, கொந்தலைத்திடுமோக வலையி_
க்குள்ளாகி நோயினுக்கிரையாகியும், நுண்ணறிவிலா
தபல வறிவுடையகபலாகளை நோககியுற வாடுமெனை
நீ, பாதமாமிசைசேவழி நினைறுமுலவொட்டாது பாச
மளித்தாளுவாய, பாளைகமழுமட்டுநற பாளையத் த
ாவெளிப பாளையககுருசுவாமியே. (௫

ஆசையுடனினது திரு நாமதனையுசசரித் தடி
ணை வணங்கிடாம, லவனியிறகறபனையி னிலையாய
நிசமுநதிடு மரியநாண முழுதும வீணில, மோசம
தேடிலக மேசககழிகதுமயல் மூடிமபிரபஞ்சம,
னில, மூதறிவிலாதபல தீதானகருமங்களை முன
னறு செயதனுனருள, நேசமுளவடியர்களிரங்கிடு
தெயவமே நினசெயலினு லனைததும, நிகழுமெ
றறிகிலேன புகழுிதநியானநத நிமலநறகருணைநீ
பாசப்பவக்கடல கடநதுசுக ஞானப்பயோததியி
மூழ்கவருளவாய், பாளைகமழுமட்டுநற் பாளையத்
மா வெளிப்பாளையக குருசுவாமியே. (௬

வநதமுறபிறவியின சஞ்சிதபிரா ரத்வ வசை
ளுலிப்புவியினில், வாதனைககுளளாய மயங்குமிவ்
டலபெறறு வநதநாணமுதலனுதினம, கொநதை
யமதை நிலையெனநினைநதுமிக நுவலாணவத்தழுந்
நோயினுளுலைநதுசமு சாரவாரிதியளறு நோக்கி
சிககியுழலு, மெநதனுக்குனையலது வேறுகதியிலை
ய வேழைகிரங்குமழுதே, யினியமுக்கனிபே

பின்ரசமே மதுர மெல்லமுதமே [illegible] பந்தபாச
த் துளையவிழ்த்த சதுர்க்குரிய சுகபரமான மாதவபுரி
வாய பாலைசயுடெமடைக்கற பாளையத்துயாவெளிப்
பாளையக் குருசுவாமியே (எ)

[illegible] விசனவாய
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] குலநாயக
[illegible]
சமம்பாரை [illegible]
[illegible], பாளைகமுமடைக்கற பாளையத்துயாவெளிப்பா
ளையக் குருசுவாமியே (அ)

மங்களமாகத்தி ருவசனமுடமிகலவளா
இணியிருலவருநதி, மன்னொருகது பரக்கியிகனை நான
வினமுனமலோக்கபூல வணங்கியறியேன, தயகுருபெர
கடியாரிணடியாகத நலமேலவலை கருதியாயச செயது
மறியேன, சஞ்சலதகொடுமூட ருறவாடிவேணிம சதா
காலமுங்கழித்தேன், னிங்கித்தசசட்சயயாகவாய விளங்கி
திமெகைதயே மெய்ஞ்ஞானிகளறியும் மனவசமாகி

மௌனதவசமனதாகி யானினைதுவசமாகியுன், பங்கய
த்தாளிணைக் காளாகவென்முகம் பார்த்திடுவதென்று
பகர்வாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளையத்தமர்வெளி
ப் பாளையக்குருசுவாமியே. (௯)

ஆகமகிழ்ந்துனது சந்நிதியைவலம்வந்துநல் லட்
சிறைநமஸ்கரிப்பி, அர்ச்சனைபுரிந்துனது திருவடிக்
கமலமையமுதினங்கொடுத்தவர்க்கு, இகமதனிலுறு
வுமை திருவுண்டுபொன்னையுமடைசையுநல் வரமரு
ளுண்டு, எழில் ஞானமகவாத வடியார்களோடுறவு
எந்நாளுமுண்டுபக்தி, சுகமனதிலுண்டுபல நாளுமெம
திபாப்பவம் தொலையும்வழியுண்டுநாவார், சொல்ல
யசித்தியொடு முத்தியுண்டருளை ஞானசோதியரு
முண்டு, பகலிரவுமனதுபய பாதக்கதைநெஞ்சிற் பதி
க்குமடியேனையாளாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளை
யத்தமர்வெளிப் பாளையக்குருசுவாமியே. (௰)

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ வெளிப்பாளையம் சுவாமிகளது

பரிபூரணச்செய்யுள்.

(கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

பார்மேவித்திடுதவர்கள பாதலத்துறைபவர்கள் ட
ளவாக்களரியபிரமரும், பார்த்துதிருத்துதுதிமீதேறு;

பின்றசமே மதுர மெல்லாமமைமக்கிக்கேன பந்தபாச
த் துளையவிபூத மெசறிந்தரிய சுகபரனே மருளபுரி
வாய பரிசையு மடங்கும பாளையத்தயாவெள
பாளையக் குருசுவாமியே (எ)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாளைகமழுமேடங்கும பாளையத்தயாவெளிய பா
ளையக் குருசுவாமியே (அ)

மங்கையாசனமோகத்தி லுழன்றலைந்துடைக்கவன
இனியிருலவருந்தி, மனமெரங்க பரக்கிககின்ற நான
வினமுளையோக்கரு லவணங்கியறியேன, தாயகுருவிளா
கடியாரினடியாகத் நலமேலவல கருதியாயச் செய்து
மறியேன, சருசலதகொடுமூட ருறவாடிவீணிற சதா
காலமுங்கழித்தேன், னிங்கிதசச்சயமாகவாய விளங்கி
டுமெமூதையே ெபுரிவாசிகின் றிபாலுமனவசமாகி

யெனதுவசமனதாகி யானினதுவசமாகியுன், பங்கய
த்தாளிணைக் காளாகவென்முகம் பார்த்திடுவதென்று
பகர்வாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளயத்தமர்வெளி
ப் பாளயக்குருசுவாமியே. (௬)

ஆகமகிழ்ந்தனதுசந் நிதியைவலம்வந்துநல் லன்
பினொடுமலர்கடூவி, யர்ச்சனைபுரிந்துனது திருவடித்
தாமரையை யனுதினந்தொழுதவர்க்கு, இகமதனிலறி
வுண்டு திருவுண்டுபொறையுமுண் டிசையுநல் லறமு
முண்டு, எழின் ஞான மகலாத வடியார்களோடுறவு
எந்நாளுமுண்டுபக்தி, சுகமனதிலுண்டுபல நாளுமொ
ழிபாப்பவந் தொலையுமவழியுண்டுநோவாற், சொல்லரி
யசித்தியொடு முத்தியுண்டருண் ஞான சோதிசுயரூப
முண்டு, பகலிரவுமுனதுபய பாதத்தைநெஞ்சிற் பதி
க்குமடியேனையாளாய், பாளைகமழ்மேட்டுநற் பாளய
த்தயர்வெளிப் பாளயக்குருசுவாமியே. (௭)

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ வெளிப்பாளையம் சுவாமிகளது

பரிபூரணச்செய்யுள்.

(கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

பார்மலிந்திடுதேவர்கள பாதலத்துறைபவர்கள் பண்
ணவர்க ளரிபிரமரும், பார்த்தறிந்தறிந்தறிந் தேற்றரி

அ மவுனபபரஞயமசுவாமிகளது பரிபூரணசமயசயயுள.

யகடவுணமெய்ப் பரசிவப்பிரமமென்னப், பகருநற் சோதிப்பிரகாசவடிவாகினோனை பசியவடவாலினிழலி ற், பழமறையினரியபொரு ளுணர்முத்தர் சனகாதி ப ணியினைவா விட்டிழிந்து, வாமலிந்திடுமடியா மனவி ருளகனறோட வருஞானசூரியனென, வந்தணிகொளி ப்புவியி னரியயானிடவெனன வடிவொனறெடுத்துவி ளமுபும, வாழுநந்திக்கெவளிப் பானையயசுவாமியென மருவுநாமந்தரித்து, மாட்சிமையினோடடியர் செவ்வா யரிரமமியுள மகிழுஞானக்கடலெமான, மோமலிந்தி டுமழுதெனப்பொழிந்தவாமனதியக்காது சித்திலசிறீ இ, யினியகலிநாலாயிரத்துதொளாயிரத் தெணபத் திரணடலிகழு மேறறவிக்கிரமவைப்பசிமுதற்றிகதி கவிவாரமெழில பூரவபட்ச,மிலகுதிரயோதசியி னோடு பூரட்டாதி யிசைபதினைப்பகலிலெ, சீர்மலிந்திடுபண டையுருவடையவெணணியுட் டிகழுமானந்த மோன ச், செயயசிற்சுரூபசாக்காரபரிபூரணமாயத் தேடுமடி யார்க்கிவுலகில், செல்வமிகுசோழநாட் டெட்பிறைசை யம்பதித் தெனகிழக்குத்திசையினிற், றிவ்வியமேட்டு ப்பாளை யத்திலசிவலிங்கமாய்த் திகழுரு விளங்கின னரோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ம . ன,
பாலமுழங்கழிந்த,
ஜெமுங்கையே வெ